

A 300 metres de les línies teixistes! EL PRESIDENT COMPANYS, A LES AVANÇADETES D'OSCA

La banca anglesa li nega el seu ajut «Tot el diner avançat a Franco seria diner perdut»

Londres, 15. — Els esforços de Franco per a obtenir un emprèstit de vint-i-tres milions de lliures esterlines dels banquers de Londres, ha fracassat totalment.

Totes les banques sense excepció i els seus agents responsables han donat la mateixa resposta:
«Tot diner avançat a Franco, seria diner perdut.»

L'aviació facciosa intentà, inútilment, bombardejar Madrid

Madrid, 15. — «POLITICA», en la seva impressió diària dels fronts, diu: «L'exèrcit de la República aconsegui notables avanços que l'apropen als objectius que li han estat assenyalats. El fet que el balanç de baixes sofertes per l'aviació ens hagi estat advers, no el pas dir, ni molt menys, que l'actuació dels nostres pilots no hagi estat brillant. Al contrari efectuaren una sèrie de bombardeigs de gran importància que impediren als facciosos el moviment de tropes que intentaven, i també foren molt eficaces els diversos metrallaments que realitzaren sobre les trinxeres i les concentracions enemigues.

A mitja tarda, l'aviació facciosa intentà realitzar un vol de reconeixement sobre Madrid, però els seus propòsits quedaren esvaïts rapidament. En primer lloc, les bateries antiaèries impediren els seus intents i els obligaren de voler a una alçada considerable; i a continuació aparegueren els caços lleials davant de la presència dels quals els pirates de l'aire es donaren a la fuga sense ni intentar de presentar combat.»

HA QUEDAT OBERTA, DEFINITIVAMENT, LA RUTA AERIA U.R.S.S. - ESTATS UNITS

GROMOV ha declarat:

«Hauriem arribat molt endins de Mèxic si haguéssim trobat millors condicions atmosfèriques al començament del raid»

«GROMOV DORMIR»
San Francisco, 15. — L'aviador Gromov ha declarat a un representant de l'Agència Havas:
— Assolirem una alçada de 5.480 metres sobre les Rocoses, i haguérem de valdre'ns de l'oxigen. La part més difícil del viatge fou el de barratge. Avançarem donant voltes durant 1.900 metres abans d'atrevir-nos a aixecar-nos. Entre l'illa Rodó i el Pol començà a formar-se una columna d'aigua, que poguérem treure gràcies a un aparell especial.
Interrogat sobre els futurs projectes, l'aviador respongué:
— Necessitem dormir; ja formarem plans més tard.
Gromov subratllà que l'avió funcionava perfectament, i s'afegí:
— Hauríem entrat molt endins de condicions atmosfèriques al principi del raid; però els cicles ens imposaren nombroses voltes i provocaren un consum excessiu. Hi hagué un moment d'emoió en adonar-nos que les reserves s'acabaven rapidament i que s'apropava a Marchfield; però el vent regnavia la confiança i estàvem segurs d'acabar sense accidents.

dormida reparadora, els aviadors soviètics sortiren cap a San Diego, on se'ls prepara un entusiasta acolliment. Gokhman, cònsol soviètic, ha anunciat que els aviadors visitaran San Diego, Los Angeles, San Francisco i esperen ésser rebuts, la setmana entrant, pel President Roosevelt, a Washington.

Tres barògrafs que es trobaven en els avions foren tramesos a Washington per tal d'homologar el rècord.

SATISFACCIO A LA URSS
Moscou, 15. — Stalin, Molotov, Vorotxkov i altres dirigents soviètics trameteren a Gromov telegrams de felicitació per haver realitzat el raid Moscou - Pol Nord - Estats Units.

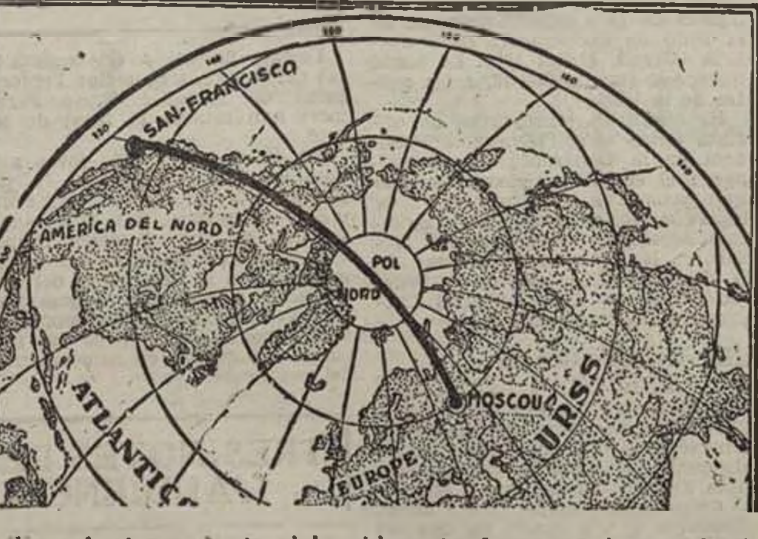
Als cercles soviètics es mostren molt satisfets del feliç resultat del raid i remarquen que amb tal motiu sobre definitivament la ruta aèria URSS-EE. UU., i demostra la possibilitat que sigui posada en explotació comercial dintre d'un breu termini.

Els dirigents de l'aviació soviètica asseguren que molt aviat disposaran d'avions que tenen un radi d'acció de 25.000 quilòmetres.

LA BOIRA ELS IMPEDÍ ARRIBAR A SAN DIEGO
San Francisco, 15. — El President Roosevelt i el secretari d'Estat, Cordell Hull, han enviat telegrams de felicitació a Gromov i als pilots soviètics per l'èxit del seu raid, en el qual han batut el rècord mundial de distància.

«La vostra gesta ha despertat l'admiració; us expresseu les meves felicitacions entusiastes.» Signat: Roosevelt.

Segons informacions que han po-

Res de nou...

COMUNICAT DEL MATI DEL CAP DE L'EXERCIT DE L'EST A. S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA

Res de nou digne d'ementar-se. S'han passat als nostres rangs procedents del camp facciós set paisans i dos soldats.

Vols de reconeixement de l'aviació enemiga

El cap de l'Exèrcit de l'Est no ha rebut aquest migdia els periodistes. L'ajudant del general Pozas ha manifestat que les notícies del front es reduïen al fet que l'aviació enemiga efectua constants vols de reconeixement. També l'artilleria disparava contra les nostres posicions, sense conseqüències, i s'observa que l'enemic es fortifica.

L'exèrcit xinès es compon de 500.000 soldats ben equipats

Xang-Hai, 15. — Els observadors militars estrangers consideren que Txiankaixek pot fer entrar en combat mig milió de soldats molt ben equipats i suficientment entrenats.

Cal tenir en compte que des de fa cinc anys es procedeix a la reorganització de l'exèrcit xinès, sota la direcció de Txiankaixek, el qual compta amb l'ajut d'un centenar de consellers alemanys, la major part estacionats a Nanquín, sota les ordres del general Falkenhauzen.

Hi ha algunes divisions escol·lides, equipades amb tancs, i dirigides per oficials britànics. Tanmateix la mecanització ha progressat molt poc.

Els emboscats i els que els emparen

El poble ha rebut amb vivíssima satisfacció l'Ordre del President de la Generalitat que disposa el cessament de tots aquells funcionaris del Departament de Presidència compresos en les llistes del 32 al 36 i que no s'hagin incorporat a files.

La lluita contra els emboscats ha d'ésser implacable. A casa nostra no hi poden haver ciutadans de dues categories, els uns batent-se al front i els altres vivint còmodament en les flonjors de la reraguarda.

La guerra es fa per a tothom. La llibertat conquistada serà patrimoni de tot el poble de Catalunya. Per això és intolerable que hi hagi qui es negui a pagar la seva contribució personal a la lluita.

Molt més intolerable quan l'emboscada és, moltes vegades, un «teòric» de la guerra i de la revolució, un home que afirma sentir intensament les idees per les quals es lluita. Quan hauria de donar l'exemple cobrint el lloc que la pàtria li assenyal, defugir covardament el seu deure i s'embosca en treballs de reraguarda, indicats per als ciutadans que no es troben en situació militar.

Molt més intolerable, encara, quan els qui es presten a cobrir aquests emboscats són persones que ocupen càrrecs públics, situats en llocs de responsabilitat, des dels quals prediquen tothora la moral patriòtica i exalten l'esperit de ciutadania.

El President de la Generalitat, amb les seves mesures, assenyalava un principi d'ofensiva contra els emboscats en els centres oficials. L'ofensiva ha de continuar a tota mena d'organismes, comissions i comitès. Ha de continuar a les oficines de les organitzacions antifeixistes i a tota mena de serveis de reraguarda.

L'emboscada és un traïdor. Si ultra ésser emboscats s'anomena antifeixista, és un cínic. I si és un propagandista antifeixista, aleshores cal que hom el desemmascari públicament.

L'emboscada és un traïdor, i l'home que, perquè ocupa un lloc de responsabilitat política, l'empara, és un inconscient. El poble demanarà comptes a l'un i a l'altre. I els els demanarà immediatament; els els demana ja.

-- Es Companys es deien, el President.
-- Vols dir?
-- Ja ho crec! Sóc de Tor-nabous i ell és del Tarròs. Si el coneixeré jul...

Barbastro, 15. (Per telèfon). — Ahir, a la una de la tarda, va arribar a aquesta ciutat el President de la Generalitat, senyor Lluís Companys. L'acompanyaven únicament el tinent coronel Gavarró, cap dels Mossos d'Esquadra; el comissari de Propaganda, Jaume Miravittles; el cap del Gabinet de Premsa, Joaquim Vilà; i el cap de Cerimonial, Joan Badia.

Tot just arribats, el senyor Companys es traslladà a la caserna del 108. Cos d'Exèrcit, on fou rebut pel coronel Josep González Morales, cap de l'esmentat cos; el cap de l'Estat Major Pasqual Minyana, cap d'oficials de la guarnició. Una companyia va retré els honors que corresponen a la seva alta magistratura.

Després de conversar uns moments amb l'esmentat cap, el President Companys va visitar detingudament la caserna. Era en aquells moments l'hora de dinar, i el senyor Companys va tastar el menjar, i a continuació felicità el cuiner per la seva excel·lent condició.

En entrar als menjadors, tots els soldats s'alçaren en senyal de respecte al President, però aquest gentilitat els va pregar que s'asseguessin i que seguissin dinant.

Després de visitar, com ja hem dit anteriorment, totes les dependències de la caserna, el senyor Companys es dirigí al lloc on s'estatja. A l'hora de dinar feu assegure a la seva taula, ultra les persones del seu seguici, el coronel González Morales, el comandant Minyana i el tinent Rosic.

A SIETAMO
A quarts de quatre de la tarda, el President de Catalunya, acompanyat del Cap del 108 Cos d'Exèrcit, i del comandant Cap d'Estat Major, anà a Siétamo, on fou rebut pels coronels Escoda i Peñalver, el comissari polític, Muret, i altres caps i oficials.

A la porta del quarter general, una companyia li retré honors i els soldats de servei que havien tingut esment de l'arribada del President Lluís Companys, el victorejaren.

Després de reposar uns moments al quarter general de Siétamo, el President, acompanyat dels coronels esmentats, i del comissari polític, va recórrer la població i es féu càrrec de les destruccions produïdes per les batalles que s'hi lluitaren fins que calgué definitivament a poder de les forces republicanes.

A la plaça d'aquella població, el President Companys va ésser voltat pels soldats allí destacats, i molts d'ells li adreçaren paraules d'afecte i consideració a les quals responia el President amb la seva acostumada amabilitat.

En el moment que el senyor Companys estava examinant un període mural, un dels soldats que tenien cura, li fixà un paper escrit a màquina que deia:

«Honorable President de la Generalitat de Catalunya està amb nosaltres. Que sigui aquesta la seva visita a aquest poble de Siétamo mostra de l'amor i la simpatia que té per a aquestes glorioloses terres d'Aragó que lluiten i treballen en pro de la llibertat i que vegen en ell la més alta representació política antifeixista.

Aragonesos: Visca el President de la Generalitat! Visca Catalunya!»

A MONTE ARAGON I ESTRECHO QUINTO
A continuació el President de la Generalitat visità Estrecho Quinto i Monte Aragón. En tenir notícies de la seva arribada l'oficialitat i guarnició acudiren al lloc on es trobava el senyor Companys i es posaren immediatament a les seves ordres. El President escoltà amb molta atenció totes les informacions i detalls que li donava l'esmentada oficialitat, i féu observacions molt encertades.

En un lloc on hi ha instal·lada una bateria republicana, el senyor Companys hi romangué una llarga estona. Precisament en aquells moments tenia lloc un duel de canó amb l'artilleria enemiga. El President, amb l'ajut del telèmetre de campanya, observava l'eficàcia dels disparos de les nostres bateries i no abandonà quell lloc fins que les enemigues hagueren emmudat.

A LA GRANJA
Des d'allí, el President es dirigí a La Granja. El comandant d'aquell lloc d'avantguarda, Víctor Maria Montero, junt amb la seva oficialitat, donà la benvinguda al President. S'ofertí a ell, com havien fet tots els caps i oficials que defensaven les posicions que havia visitat amb anterioritat, i a prece del senyor Companys, accedí a acompanyar-lo fins a les avançades més properes a la ciutat d'Osca.

A LES AVANÇADETES D'OSCA
S'hagueren de prendre algunes precaucions. Les avançades republicanes són situades a menys de tres-cents metres dels feixistes. Així que es veu —tant les nostres forces com les del feix— algun moviment a la banda contrària, el foc de fusell i metralladora s'incrementa. Par del seguit restà a la caserna de La Granja i el President Companys, amb una m'grada escorta, arribà fins al parapeu més avançat. Des d'allí fins a Osca hi ha una distància ben poc superior a un quilòmetre.

Els soldats que guarneixen aquella posició de màxim perill, quan veuen que venia el cap de l'Exèrcit, tenien més cura de vigilar l'enemic que de veure de qui es tractava.

ES COMPANYS!
Companys, rialler, arribà fins a la primera línia de foc.
— Es Companys! — es deien—. El President!
— Vols dir?
— Ja ho crec! Sóc de Tornabous i ell del Tarròs. Si el coneixeré jo... Els oficials s'hi alçaren.
— Veniu per ací, President. Veuu aquell munt de sacs terrers? Allí hi ha l'enemic.
— A veure... Ah, sí, ja el veig. I aquells dos cotxes?
— Al darrere hi ha dues metralladores. Sentiu el seu espetec?
— Visca Companys! Visca el President de Catalunya! — cridà un soldat.
— Visca!
— Segurament que això ho han sentit els feixistes.
El President conversà uns moments amb els soldats i els oficials de la República. Veia una sala de lectura, construïda uns metres sota terra, convenient camuflada. Feu un donatip per a llibres i emprengué el retorn.

DE RETORN
Vistà, en arribar a Barbastro, l'hospital de Sang núm. 1. Conversà amb alguns ferits i felicità el guàrdia d'assalt Fouat. Ahir, que acabava de donar sang per a fer una transfusió a un ferit greu. El doctor Ribes, director d'aquest establiment mèdic, l'acompanyà, i junt amb els altres metges li donà tots els detalls que el President demanà.

(SEGUEIX A LA PAG. 3)

França no acceptarà el projecte britànic

Itàlia i Alemanya intentaran separar França d'Anglaterra

Han estat detinguts a la frontera uns individus que només portaven un milió i mig de pessetes en bitllets

València, 15. — El Director General de Seguretat, rebre els periodistes, els ha manifestat que l'ha visitat el Cap Superior de Policia de Barcelona i l'assessorat que les forces a les fronteres realitzaran un treball molt important. Un dels, la descompartiment d'un dipòsit de joies valorades en mil milions de pessetes.

Près de la frontera detingueren uns individus que portaven un milió i mig de pessetes en bitllets. També han estat trobades set calxes grans que contenien objectes de plata no valorats encara.

Igualment fou descobert un amagatall d'armes on n'hi havia més de dues-centes i trenta-sis fusells.

Finalment manifestà que havia estat detinguda una persona que fins fa poc havia exercit una autoritat subalterna i se li trobaren una quantitat de joies fines.

"EL SOCIALISTA" CONTESTA A "CNT"

Madrid, 15. — "El Socialista" replica avui a "C N T", entre altres coses, diu:

No hauríem querido que "C N T" traiera de nuevo a colación la romantica y tristissima historia de falta de armas — resulta ahora que Indalecio Prieto tiene la culpa — en el frente de Aragón, para justificar una vergonzosa — lo escribimos a plena conciencia —, una vergonzosa inactividad que ha durado casi tanto tiempo como la guerra.

No faltaban armas. Había demandado (y puesto que se habla de Indalecio Prieto como responsable, bueno será que se sepa que fue el Gobierno anterior, presidido por Largo Caballero, el que se negó terminantemente a enviar al frente de Aragón unas armas que nadie sabía donde iban a parar). Sólo que las armas que esperábamos verlas utilizadas contra el enemigo, puesto que para esto se movilizaron, aparecieron un día movilizadas contra el Gobierno de la República. No

contra el actual, que es el censurado por "C N T", sino contra el anterior, que era, según "C N T", el de la victoria. Confesemos que la victoria con esas ayudas era una victoria complicada y problemática.

En fin: "C N T" quiere descubrir el pensamiento de nuestras palabras, atribuyéndoles el deseo de que sea disuelto el Consejo llamado de Defensa de Aragón. No lo hemos pedido; acaso no hubiéramos esbozado la idea. Pero no rehuimos ninguna responsabilidad y no necesitamos decir a medias palabras lo que llegamos al caso podemos decir a plena voz. Y la verdad es que sin pedir su disolución — cosa que no nos corresponde — la misión que hasta hoy ha realizado el llamado Consejo de Defensa de Aragón, nos parece lisa y llanamente catastrófica.

Si "C N T" no se considera en condiciones de rechazar nuestro juicio, tenga presente que tampoco nosotros decimos todo lo que pudiéramos decir.

La Generalitat s'apropia de les finques rústiques pertanyents als elements facciosos

Serán cedides per a llur explotació als treballadors que les menaven

El "Diari Oficials" publica avui el Decret del Departament d'Agricultura el qual disposa l'apropiació per part de la Generalitat de totes les finques rústiques del territori català que pertanyien a elements facciosos per tal d'esser cedides per a llur explotació als treballadors que les menaven en produir-se la rebel·lió.

La part dispositiva del decret que consta d'onze articles determina entre altres coses:

"Son apropiades per la Generalitat de Catalunya, sense dret a indemnització de cap mena, totes les finques rústiques enclavades al territori català que pertanyien a les persones naturals i a les jurídiques i a les jurídiques que hagin pres part directament o indirecta al moviment sediciós contra el Govern de la República.

Per finques rústiques s'entendran les terres de conreu junt amb les edificacions i instal·lacions annexes, els boscos i les pastures. Queden compresos a l'apropiació, els béns mobles que es trobaven a les esmentades finques al moment d'esclatar la sedició: productes agrícoles, matèries antigonegatives i insecticides, adobs, llavors, ferraments, maquinària, vehicles, cavalleries i bestiar de tota mena, i també el diner i els comptes corrents bancaris i d'estalvis dels propietaris a la part que pugui considerarse afectada a l'explotació de la finca.

Les terres de conreu menades a contracte, les quina fins llur naturalesa, seran cedides per a llur explotació als conreadors que les ocupaven al moment d'esclatar la sedició.

Les terres de conreu menades directament pel seu propietari sense treballadors assalariats fixos, seran cedides, junt amb els béns annexos que en elles s'hi troben, excepció feta dels productes agrícoles, a llurs actuals ocupants, sempre que aquesta ocupació hagi estat decidida o aprovada per alguna organització sindical o política.

Si encara no han estat ocupades o llurs ocupants no compten amb l'element avil, passaran a disposició de la Junta Municipal Agraria de la localitat respectiva. També es procedirà amb les terres ermes aptes per al conreu, abandonades per llurs propietaris.

Les terres de conreu administrades directament per llurs propietaris o per mitjà d'apoderats, a base de treballadors assalariats fixos, seran cedides a aquesta mateixa categoria de treballadors, sempre que aquests puguin constituir-se en col·lectivitat per a l'explotació col·lectiva de la finca o bé podran optar per la parcel·lació individual de la terra.

Les tropes asturianes conquisten noves posicions al port de Somiedo

Gijón, 15. — En la jornada d'ahir l'exèrcit popular aconseguí un victoriós avanç sobre les posicions enemigues del port de Somiedo, conquistant brillantment a l'assalt algunes cotes superiors a 1.500 metres d'altitud sobre el nivell de la mar.

Les nostres tropes tenen assetjada la important posició denominada Manjón, que domina tot el port. L'operació prossegueix, i es realitza favorablement per a les armes republicanes.

L'enemic ha sofert nombroses baixes. Les nostres són escasses.

La moral combativa i l'impetu dels nostres soldats és admirable.

Vint-i-set fills, en vint-i-set anys de matrimoni

Londres, 15. — 27 infants en 27 anys de matrimoni! És això un rècord? Probablement que sí. Però el que hi ha de més fantàstic en tot això és que aquest rècord no ve precisament dels Estats Units, sinó d'Irlanda.

Mr. i Mrs. Kerry són casats des de fa 28 anys. Cada any, la senyora Kerry ha donat a llum un infant.

—Tots són vius i els estimo a tots — ha dit ella.

22 d'aquests infants són encara solters; els d'ells, casats; dos tenen relacions i un d'ells és campió de boxa de l'armada irlandesa.

L'infant més jove té cinc anys.

El senyor i la senyora Kerry tenen 27 fills. Es casaren als 17 anys.

EL RECONeixEMENT DEL NOU GOVERN BOLIVIA PELS EE. UU.

Washington, 15. — Cordell Hull, després d'estudiar la situació boliviana, ha declarat que serà necessari que el Govern dels Estats Units examini la qüestió del reconeixement del nou Govern de Bolívia.

Indicacions prèvies obtingudes en el departament d'Estat deixen entreveure que no es plantejarà la qüestió.

L'exèrcit popular ha atacat violentament Robledo de Chavela i Fresnedilla

Fracassen tres atacs enemics contra Villanueva del Pardillo

Els facciosos es repleguen a la carretera de La Coruña

Madrid, 15. — Durant la nit i la matinalda última, han continuat al front de la serra l'activitat de les nostres tropes sobre els sectors enemics. Els invasors s'han vist sorpresos des del primer moment per la nostra violenta ofensiva; i fins ara encara no ha pogut reorganitzar-se.

A alguns indrets, això sí, han concentrat gran quantitat d'homens i material per tractar de contenir l'ofensiva de l'exèrcit popular.

Villanueva és un dels indrets on els rebels han concentrat una major quantitat d'armament, municions i homes. Des d'aquí punt concretament s'han llançat en desesperats contraatacs contra les posicions que defensaven Villanueva del Pardillo i Es de les quals els soldats de la República aguanten impassibles l'allau estranger.

Protegits per carros de combat els facciosos es llancen desesperadament contra les trinxeres republicanes; i una i altra vegada han hagut de replegar-se vers Villanueva. Això ha succeït tres vegades durant les últimes dotze hores. Especialment els dos últims atacs han estat d'extraordinària duresa, però no han aconseguit avançar ni una sola passa.

Han cregut que amb aquests atacs podrien reconquistar les posicions perdudes a aquest sector, però fins ara no ha estat així.

Robledo de Chavela, ha sofert violentes atacs de l'exèrcit popular. No es tracta, en primer terme, de prendre el poble, sinó de tancar la defensa que poguessin oposar les posicions enemigues i castigar-les amb intensitat. Sobre aquest poble i Fresnedilla les forces republicanes han obligat a replegar-se l'enemic, que crebant es recolza en les posicions del camí que uneix Robledo de Chavela i Ceberos.

La nostra aviació ha bombardejat les posicions de l'enemic; com l'auxili que els facciosos tractaven d'enviar als rebels de Ceberos, no arriba.

Al mateix temps que aquest atac de castig es desfermava, per aquest sector, les forces republicanes han atacat als sectors de Las Rozas i Torreloredon, en el tros de la carretera de La Coruña, on el nostre exèrcit ha aconseguit ficar una falca que tanta estralls ha causat a les files enemigues.

Aquests dos moviments conjunts han causat gran nombre de baixes a l'enemic i l'han obligat a replegar-se. La falca introduïda a la carretera general de La Coruña es va exampant cada vegada més, amb evident perjudici per a l'enemic i notable avantatge del nostre front en aquest sector.

A la província d'Àvila les forces d'El Tiemblo han operat sobre les posicions enemigues.

Les bateries republicanes han actuat amb l'eficàcia acostumada.

Des de Feguerinos s'ha pressionat

Londres, 15. — De l'enviat especial de l'Agència Fabra. Aquest migdia no es coneixien les reaccions oficials al projecte britànic del control de la no intervenció. Les indicacions rebudes de les principals capitals europees, poden resumir-se de la manera següent:

FRANÇA. Impressió desfavorable. No acceptarà el projecte.

ALEMANYA. Reserva absoluta. Impressió favorable. D'acord amb Itàlia, intentarà una maniobra per a tirar sobre França el fracàs del projecte anglès.

ITALIA. — Reserva. Objecció a la retirada de voluntaris com a condició prèvia a la concessió del dret de belligerant a Franco. Adhesió a la maniobra alemanya tendent a separar França d'Anglaterra.

I l'opinió (oficial) de Londres? Heus ací el que diu aquest matí el periòdic "Yorkshire Post", òrgan de mister Edén:

"En el cas que qualsevol Govern representat en el Comitè de no intervenció intentés alterar el document, aprovar certs passatges que poguessin semblar-li favorables a la causa dels seus protegits espanyols i rebutjar els altres, podem assegurar que el pla s'enfonsaria. Les potències que es fessin culpables d'aquest acte revelaríen al món llur immoralitat en no voler que la no intervenció sigui eficaç. El projecte britànic ha d'esser acceptat en la seva totalitat, puix que constitueix un pla complet. Pot creure's que el Govern de Londres no cercarà cap nou compromís ni farà altres esforços per a cercar una solució al problema."

En canvi, el "Daily Express", molt malhumorat davant el projecte, exclama: "Per què mister Edén no es quedava a Deuavui en lloc de fer-nos aquest nou pla?"

La premsa laborista afirma que va a començar una ofensiva molt se-

Mèxic fixa una vegada més la seva digna actitud

D'acord amb el pacte de la S. de N., ha de proporcionar-se als Governos agredits tot l'ajut moral i material

València, 15. — En un informe de la Secretaria de Relacions Exteriors de Mèxic, es fa constar això que segueix:

"Francament i perfectament decidida l'actitud de Mèxic envers Espanya. En iniciar-se el conflicte, el nostre país va enviar al Govern legítim de la República espanyola un considerable carregament d'armes i municions de fabricació nacional. Posteriorment, Mèxic ha significat la seva posició per mitjà de diversos actes, eminentment humanitaris, comptant-se entre ells l'adopció de cinc-cents nens espanyols que han quedat orfes amb motiu de la guerra.

En relació amb aquest dolorós conflicte, el nostre Govern ha utilitzat les seves magnífiques relacions amb les autoritats legítimes d'Espanya per tal de lluitar de les conseqüències de la guerra nombrosos mexicans que hi havia en aquell país i per a estendre la seva acció humanitària i d'amistosa protecció a gran nombre d'espanyols residents a Mèxic i amb familiars a la nostra República.

La mateixa bona disposició del Govern d'Espanya feu possible que Mèxic salvés més de vint-cents refugiats a l'ambaixada de Mèxic a Madrid, que foren embarcats des de València a França.

Recentment, aquesta dependència lliura una nota a les nostres missions diplomàtiques a l'estranger fixant, precisament i inconfusiblement, la nostra situació davant el conflicte espanyol, excitant la cooperació dels països amb els qual Mèxic cultiva relacions, per tal de desenvolupar una acció conjunta destinada a posar fi a la tragèdia espanyola. Simultàniament, presentà a la Lliga de les Nacions una nota d'aquests punts de vista i fent notar que en la forma i el temps en què s'ha intentat posar en pràctica la política de no intervenció, no ha tingut altra conseqüència que restar a Espanya un ajut conforme al Dret Internacional el Govern legítim del país podria esperar d'aquells Estats amb els quals manté relacions diplomàtiques normals.

Apel·lant a sentiments d'Humanitat i de Justícia, Mèxic ha fet notar que la neutralitat internacional ha d'interpretar-se conforme als principis del pacte constituït de la Societat de Nacions, fent-se extensiu als casos de rebel·lió militar com el d'Espanya, havent de proporcionar-se als Governos agredits tot ajut moral i material i no facilitar als grups agressors elements destinats a sostenir i tornar més sangant la lluita."

El viatge del President Companys al front

El viatge del President Companys al front

El viatge del President Companys al front

Tranquil·litat als altres sectors; però l'exèrcit de la República està vigilant per si l'enemic tractés d'atacar, com ha fet a l'heroic barri d'U-carrer, per bé que no ha aconseguit modificar les seves posicions.

La gloriosa aviació ha bombardejat intensament Ceberos, Chapinera, Villaviciosa de Odon, Sevilla i

Nueva, Alcorcon, Leganes, Getafe, Majadahonda, Pozuelo, Robledo de Chavela i Fresnedilla.

A última hora del matí s'han presentat caces facciosos que han tractat de metral·lar les nostres posicions pròximes a Madrid. No ho han aconseguit perquè, malgrat el fort vent i el núvol que cobrien el cel, s'han

elevat els nostres caces i han fet fugir els enemics. S'ignora si han estat assolits.

A les primeres hores de la tarda l'aviació no ha pogut actuar amb l'activitat acostumada a causa d'haver-se accentuat el vent i haver-se cobert encara més el cel amb els núvols.

DIVERSOS

La Cooperativa Popular del Treball de Barcelona ha presentat a la policia una denúncia sobre els repetits robatoris de que són objecte per part d'una altra sindical. L'objecte dels robatoris són els caps de bestiar que són sacrificats diàriament.

Quan Jordi Vilalta i Soderro, de 16 anys, s'estava banyant a la platja de "Pinedes i Exporta", a la carretera de Sarrià després d'una de l'aigua i resultà ofegat.

Acusat d'haver pres part en els fets del passat mes de maig, ha estat lliurat al jutge especial, Josep Tiscar Rodríguez. Al domicili del detingut es va trobar una pistola.

Per haver amenaçat de mort a algunes dones del carrer d'Almoguera, ha ingressat als calabossos del Palau de Justícia, Manuel Martín.

El mateix hi ha esdevingut a Joan Pellat, propietari d'un sac de cafè al Pangeig del Triomf.

La Direcció de la Clínica del Pilar envia una lletre al Cap Superior de Policia en demanda d'un determinat servei. Com sigui que al membre de la clínica hi havia una bandera mo-patruca el tinent coronel Barillo hi imposa a la dita entitat una sanció de cent pessetes.

Han estat recollides per la policia unes fulles clandestines que circulaven sota el títol "La PAI al poble de Espanya".

Entre les visites rebudes avui pel Comissari de Policia figura la del Comandant mestre Torres Oliveras, de la Brigada Sanitària Antiga, la del comandant de carabiners Riazza i la del tinent de la Creu Roja, company Nogareda.

Charlie Chaplin bat el campió de tenis, Vines

Los Angeles, 15. — Un matx de tenis, que no comptava pas per tal de campió del món, ha oposat, a les pistes de New Beverly Hills, dos actors de cinema i dos grans professionals de tenis. Charlie Chaplin ha batut Ellsworth Vines, després d'un matx que ha durat més d'una hora.

La concurrència ha estat brillant. Hom ha constatat la presència de Douglas Fairbanks, Ronald Colman, Constance Bennett i Paulette Goddard.

Hom es preguntaria segurament si Charlie Chaplin ha fet realment alguns progressos per a poder ésser oposat a un jugador de la categoria de Vines. Per tal d'apreciar aquest matx en el seu just valor, és neces-

Els passaports dels elements compresos en l'edat militar hauran d'esser signats pel ministre de Defensa Nacional

València, 15. — La "Gaceta" publica una ordre de Defensa Nacional disposant que les autoritzacions del personal compres en l'edat militar per a la concessió de passaports que han de concedir la seva sortida cap a l'estranger, serà d'ara endavant, estesa únicament pel Ministre de Defensa.

Les autoritats governatives no hauran de concedir validesa a cap autorització que no porti la signatura del Ministre.

Publica també una ordre de Finances disposant que tot funcionari dependent d'aquest Ministeri que rebi ordre d'incorporació a València o altra ciutat, vindrà obligat a complir-la dintre l'improrrogable termini que s'assenyali, advertint-se que de no fer-ho així serà separat definitivament del servei.

Sessió de clausura de la Segona Conferència dels Amics de la URSS.

València, 15. — S'ha celebrat la sessió de clausura de la Segona Conferència Nacional de l'Associació d'Amics de la Unió Soviètica.

Entre els acords adoptats figura el de sol·licitar del Govern que s'estableixi a tots els centres docents classes voluntàries i gratuïtes de rus.

S'han enviat salutacions a Stalin, Kalinin i als herois de la travessia Moscou-San Francisco.

El Consell de ministres d'avui s'ha ocupat d'affers de tràmit

València, 15. — A dos quarts de dotze han quedat reunits els ministres en Consell. La reunió ha acabat a un quart de quatre.

En sortir, els ministres no han fet cap manifestació d'interès. Únicament el ministre d'Instrucció Pública s'ha limitat a dir que el Consell s'havia dedicat a estudiar diversos afers de tràmit que quedaren pendents en el Consell d'ahir.

Ha mort, a Madrid, Isabelo Romero, secretari de la CNT del Centre

Madrid, 15. — A dos quarts de dotze d'aquest matí ha mort a Madrid el camarada Isabelo Romero, secretari de la Confederació Regional del Treball del Centre.

Isabelo Romero era un antic militant confederal que sofrí moltes persecucions per defensar les idees anarquistes.

Actualment estava dedicat, semblava, a la reorganització de la sindical a què pertanyia.

Sari fer conèixer els següents resultats: Es tractava d'un matx de dobles. Vines feia pilota amb el famós Groucho Marx, mentre que Chaplin feia pilota amb l'imbatible campió del món, Perry.

Ha mort un amic de la República

GEORGE GERSHWIN, autor de la "Rapsòdia en blau"

Los Angeles, 15. — Ha mort a Hollywood el famós compositor George Gershwin. Tenia trenta-vuit anys. Ahir havia estat operat d'un tumor al cervell.

George Gershwin, autor, entre altres composicions, de «Lady Begood», «That certain feeling» i «Tip toes», era en l'actualitat el compositor més famós de Nord-Amèrica. Fill espiritual d'Iving Berlin, pare del jazz, posseïa, com aquest, dots prodigioses. El seu extraordinari sentit de la melodia i el ritme, havien fet d'ell un gran creador.

Gershwin ha mort jove i en plena glòria. Cada una cançó seva era un èxit popular, per la qualitat de la seva línia melòdica, el refinament de les seves harmonies, la ciència del seu sistema rítmic.

Cole Porter a part, no hi havia a Amèrica un sol músic que se li pogués comparar. El ritme el posseïa, el ritme era ell. Un foz, «The man in love», donà popularitat i milions a Gershwin. Però la celebritat de què gaudia la devia al seu admirable «Rhapsody in blue», obra mestra del gènere, en la qual es resumeix tota l'agitació de la música moderna americana. Segons un eminent musicògraf, la «Rhapsody in blue» fou la primera de les composicions en virtut de les quals el jazz pogué reclamar un lloc al costat dels grans estils clàssics. Els tècnics l'han preferit sempre al «Concert en fa», del mateix autor.

George Gershwin escriu la «Rhapsody in blue» quan actua de pianista en l'orquestra de Paul Whitemann. L'estrena ve constituir un triomf memorable. Es considera que la «Rhapsody in blue» era la més bella pàgina de la música moderna que s'havia escrit fins aleshores.

Es parlà, aleshores, d'un «nou Evangeli musical». Més tard, en ésser interpretat a París, primer per l'orquestra Paul Whitemann i després en els concerts Paderewski, la crítica europea sancionà aquell triomf. «Heus ací — exclamà Whitemann — un element positiu de rejuveniment per al lirisme, una mica atigat ja, de la vella Europa; heus ací una transfusió de sang a assajar: aquesta música posseïx magnífics globuls roigs».

La «Rhapsody in blue» s'interpretà per primera vegada a Barcelona el 15 de febrer del 1929, al Palau de la Música Catalana, pels pianistes Wiener i Doucet. Poc després el pianista Alexandre Vilalta la interpretà al Cafè Espanyol.

Gershwin, com apuntem més amunt, era un pianista formidable: la diàfana independència de les seves mans, la perfecta mecànica del seu foz, feien un fons robust i esplèndid a les seves tendres melodies, tan justes i tan suggestives.

Wiener, que interpretà la «Rhapsody in blue» a Barcelona, ha publicat ara un article tendent a recordar el seu amic Gershwin, en el qual, entre altres coses, diu que «The man in love» restarà una mena de chef d'oeuvre veritable, absolut, com la més bella melodia de Schubert.

Els motius artístics a part, nosaltres tenim encara una altra raó concreta per a evocar amb simpatia i agraïment la figura del mort: George Gershwin formava part, amb les més famoses estrelles del cinema, del Comitè d'Ajuda a Espanya, constituït a Nord-Amèrica. Antifascista convençut, Gershwin estava del costat dels republicans espanyols.

Ha mort, doncs, un gran enamorat de la bellesa i de la raó, a les quals ha servit amb el seu cor i amb el seu talent.

El Govern de Catalunya declara:

"NO HI HA POSSIBILITAT DE MEDIACIÓ"

El Comissari de Propaganda de la Generalitat ha facilitat una nota que diu:

«En ple acord amb el desmentiment formulat per l'Ambaixada d'Espanya a París, el Govern de Catalunya nega tota possibilitat de mediació que constituiria, en el fons, l'establiment de la influència italiana a Espanya, en mitjà d'Espanya. Aquesta mediació seria contrària al parer de Catalunya, que és favorable al manteniment de la integritat territorial d'Espanya, com així ho declarà recentment el President en comentar el discurs de Mr. Edon a Coughton.»

ROBA UNA GALLINA PER A ALIMENTAR UN COMPANYY SEU MALALT

Madrid, 15. — Fa unes nits que un soldat lleial s'apropà a uns corals del poble de Ledañca i s'emportà una gallina per a alimentar un altre soldat malalt.

Abans de marxar cap a les nostres posicions deixà enganxat amb una agulla un cartell a la porta del galliner, que deia així: «Val per una gallina; els ous són al davant».

L'aniversari i el monument de GUIMERA

Tal com estava convocat, ahir al vespre tingué lloc, al local de la Joventut «Patria Nova», la reunió per tal d'instal·lar d'una vegada el monument a Angel Guimerà. En aquesta reunió hi assistiren elements d'Acció Catalana Republicana, Esquerra Republicana, Estat Català, «Patria Nova» i diverses entitats culturals i artístiques.

Fou pres l'acord de prezar a les Autoritats de Catalunya una activitat més accentuada pel que fa referència al monument d'aquell qui en vida fou el patriarca de les lletres catalanes, d'aquell que ho va donar tot per a la nostra Patria, el gran Angel Guimerà.

A l'ensenyem s'engué l'acord d'assistir, diumenge vinent, al matí, a l'acte de portar unes flors a la tomba del poeta de Guimerà. Aquest acte tindrà lloc una hora abans de començar la manifestació commemorativa del 19 de juliol, en homenatge als caiguts per la Llibertat, car és necessari assistir amb els braços i el propi vent diumenge.

Al poble de Catalunya

COMMEMORACIÓ DEL 19 DE JULIOL

La Comissió Organitzadora de la Commemoració de la gloriosa data del 19 de juliol, representada per les Organitzacions Antifascistes que s'ha creuat, fa arribar al poble de Catalunya que en successives notes que farà públiques assabentat de l'ordre que haurà d'establir-se per a la grandiosa manifestació que tindrà lloc el proper diumenge, dia 19, així com també d'altres actes afins a la simbòlica data.

Per la Comissió, Unió General de Treballadors, Confederació Nacional del Treball, Federació Antiquista Ibèrica, Partit Socialista Unificat de Catalunya, Esquerra Republicana de Catalunya, Estat Català, Joventuts Llibertàries, Joventuts Socialistes Unificades, Acció Catalana Republicana, Partit Federal Ibèric, Unió de Rabassaires, Partit Republicà d'Esquerra (I. R.), Joventuts del Front Popular (S. C.), Partit Sindicalista de Catalunya, Joventuts del Front Popular (S. C.), Partit Sindicalista de Catalunya, 14 de juliol del 1937.

Els comba-
tents de la
Divisió 30,
al President
Companyans

A la Rambla trobem el company Lluís Capdevila. Sua com un dimoni, suposant que els dimonis suen. Està indignat amb la calor i estem segurs que, si fos per ell, la guerra s'hauria interromput fins a entrada d'hivern. En dir-li això s'indigna:

—No, no! cal acabar aviat la guerra, com més aviat millor. Amb sol, amb calor, amb totes les incomoditats, però cal acabar-la. Després ja descansarem.

Li preguntem: —I vos, no heu vingut a descansar uns quants dies?

—No, home! La reraquadrada avui està bastant més bé del que estava, però encara es descansa més bé al front, amb menys neguit, amb menys inquietud.

—I doncs? Alguna nova obra de teatre? Algun llibre nou?

—Tinc dues coses a punt d'estrenar: una per a la companyia catalana del Poliorama, i una altra, en col·laboració amb l'amic Roig-Guvernau, perquè l'estreni Joan Bonafé, al Barcelona. He corregit, a més a més, les proves d'un nou llibre, «Diari de guerra», que he escrit per tal de poder dir algunes de les coses que no poden dir-se al diari. No és això, però, el que m'ha portat a Barcelona.

—Pot saber-se què és?

—Sí, home. Últimament els detalls de l'acte d'adhesió al President de Catalunya que el pròxim dia 19 celebraran els que, enquadrats avui a l'exèrcit regular, foren els milicians de les columnes Macià-Companyans.

—No podeu pensar-vos la il·lusió que em fa aquest acte pel que té de sincer i d'esportista. Fa bonic per això: per la seva sinceritat, per la seva espontaneïtat. No són, com tantes altres actes semblants, en Pere o en Pau qui els organitzen per presumir, o qui sap, per cotitzar-los. No són els soldats de Catalunya que lluiten contra el feixisme en terres d'Aragó. D'ells ha sortit la idea, d'ells ha nascut la iniciativa.

—A mi m'hauria plagut que no figurés ni el meu nom ni cap altre, i aquesta mateixa opinió tenia el company Xifré. Aigu, però, havia d'ésser el responsable, algú havia de tenir cura de l'organització.

—He trobat un gran col·laborador en Baldomer Xifré, xicot d'una bona fe, d'una energia i d'una abnegació exemplars. Baldomer Xifré ha estat un animador admirable i la subscripció per a adquirir la bella obra de l'escultor Victor Moré ha estat coberta de seguida. Fins i tot us diré que hi ha hagut qui no ha pogut prendre-hi part per estar ja coberta.

—Hem preferit que fossin els soldats, els anònims, els que no figuren en primer pla, els que contribuïssin a la subscripció el valor de la qual — em refereixo, és clar, al valor en moneda — hauríem pogut quadruplicar si haguéssim pogut atendre tots els precs.

—Es tracta d'un cap del President, Lluís Companyans, obra d'aquest artista personalíssim que és Victor Moré.

—He visitat el general Pozas, el qual m'ha donat tota mena de facilitats, la qual cosa, com podeu suposar, agraeixo profundament. És un gran home, el general Pozas, que és un militar digne d'afecte i de respecte pel que té de republicà i de cavaller.

—El dia 19 baixaran uns soldats de la divisió, els quals lluiran el bust al President. I amb ells me'n tornaré al front disposat a seguir complint amb el meu deure d'antifascista com millor sàpiga i pugui.

—Amb aquestes paraules s'ha acomiadat de nosaltres Lluís Capdevila, el qual ha desaparegut, eixugant-se la suor, Rambla amunt.

M. S.

Diumenge, a París, una manifestació internacional de solidaritat amb l'Espanya republicana

Les amenaces del «Duce»

«Milions de feixistes es troben disposats a alçar-se contra el comunisme tricolor...»

Roma, 15. — Amb el títol de «Bluff o rept?» el «Regime Fascista» diu: «Si França vol rompre amb arrogància les seves relacions amb les nacions interessades en el Comitè de Londres, Itàlia i Alemanya no vacil·laran a recollir el guant. Milions de feixistes es troben disposats a alçar-se contra el comunisme tricolor i a creuar la Mediterrània per ajudar Franco. Per a això només manca un gest del «Duce». Que ningú no en dubti».

Unitats de l'esquadra anglesa fan maniobres a l'estret de Gibraltar

Londres, 15. — Des de fa quatre dies, a l'estret de Gibraltar, hi ha gran moviment de forces navals. Unitats de l'esquadra anglesa realitzen constantment suposats tàctics i en aquests moviments prenen part especialment destructors, torpediners i motors ceramesims i també els llançadors de torpedins d'una marxa velocíssima.

També es practiquen constants exercicis de tir al blanc amb les bateries de gros calibre que defensen la plaça de Gibraltar.

Avantguarda del front d'Aragó
A LA VISTA DE SARAGOSSA

(Del nostre enviat especial.)
D'un costat, la serralada blava d'Alcubierre. Es al nord-oest del camí que seguim. A l'est, les muntanyes que encalixen venint de Catalunya, per Lleida, les hortes humides del riu Cinca. Travessam la dilatada planura dels Monegros, zona estèpica sense un arbre ni la insinuació d'una ombra. Terres bladeres, exalades i vilipendides segons l'humor, en el folklore dels segadors de tot Espanya. D'aquest pla enorme es diu que és el graner d'Aragó, amb cinc viles, encara a poder dels facciosos. En el que assoleix la vista no es veu ni un arbre, ni una taca verda d'horta. Tot és blat i gairebé madur. Blat i ordi. El poble de Cadarnes, cremat per un sol al roig, s'albira, a la fi, amb el seu estany al costat de les cases. El caseró de Bujaraloz sinterina entre petites torres coberts de pins prop d'un barranc, el fons del qual, a certes distàncies, apareix també sembrat de masses. Bujaraloz és avançada cap al sector de l'Ebre, corrent amunt al marge dret. El camí ens porta a Pina d'Ebre. Encara no és aquí la línia de foc. Som a uns disset quilòmetres de la capital d'Aragó. Des dels trossos de Pina velem com uns avions enemics exploren, en vol d'observació, les nostres posicions, per a després llançar damunt d'elles la seva càrrega de mort. Els broladors de les explosions s'assequen més enllà de Villafraanca de Ebro, prop del corrent del riu. Tot és moviment i ansietat per aquestes línies. Entusiasme i valentia. La lluita és aterritada. Des d'aquí es percep clarament el canonge a què les nostres bateries solament les posicions enemics anomenades del sud d'Ebre, situades a l'altre costat del riu. També a les avançades de Villafraanca la nostra artilleria brama i vomita la seva metralla contra l'enemic. Crepitien les metralladores i lladren els morters el seu accent cavernós i ronc. L'operació és de conjunt. Per igual, i amb el mateix ímpetu, ataquen les forces de la República, les quals, per diversos camins, però paral·lels quant a la situació i l'objectiu, marxen sobre Saragossa. Pel costat esquerre de l'Ebre, sempre en direcció contrària al corrent, el nostre foc té com a objectiu Quinto i el terme de Fuentes de Ebro, i pel costat dret del riu, els moviments de les nostres tropes, amb ímpetu incontestable, avancen contra Alfajarín. Villafraanca està a quinze quilòmetres de Saragossa. Les avançades lleials sobre Alfajarín són ja a dotze quilòmetres de la capital aragonesa. L'enemic ha estat escombrat de la nostra ofensiva dura i tenaç. Des d'aquí es veu, pròxima a la carretera, neta ja de focs i amenaces enemics, s'albira, no molt lluny, el Burgo, a dos quilòmetres de Saragossa, raval gairebé cluat, sumida en l'abjectió del domini facciós.

Fins aquesta última dies que les nostres forces han aconseguit, caprés d'esforçades accions, noves posicions en el camí de la capital d'Aragó, els miradors sobre Saragossa eren les avançades de Puntaza i de Penya Perdiguera. Des d'allí ja es pot contemplar Saragossa, sense que el perill de les baixes enemigues rondi constantment aquells qui treguin el cap per aquest mirador. Es poden comptar les torres de les esglésies quasi a simple vista i les cúpules i torratxes de la Basílica del Pilar, tan ramblant, arquitectònicament, a la silueta del Parlament de Londres. Adhuc es pot comprovar el mutament que ha sofert el campanar de la Seu per ració de l'aviació lleial. En aquest campanar els rebels, sense cap mena de consideració a la santedat del recinte de la catedral saragossana, hi havien instal·lat una bateria antiaèria alemanya.

Una sorda remor de motors omple l'espai. Sobre els núvols esclatis de la tarda d'estiu, dotze avions en formació de combat, volen a gran alçada. Un moment d'ansietat infinita i tot seguit un crit ressona a totes les avançades.

«Son nostres!». L'esquadra aèria marxa en línia ascensional. Es veu que prenen alçada. Passen i tornen a passar per entrellig del clar dels núvols com uns estranyes fusts que treballen la blanca llana celest. Es va perdent el brunzir exultador dels motors. La distància entre les

nostres avançades i Saragossa la salven amb una rapidesa inassemblant. Des de la Puntaza es veu el desplegament de l'esquadra aèria sobre les barriades saragossanes tot cercant objectius militars. Bombardegen les nostres valents aviadors, una vegada més, l'aeròdrom italo-alemany de Saragossa, l'Acadèmia Militar, més enllà de Juslibol, les casernes de la part del castell de l'Alfajeria i els tallers de Guard i Escoriza. Es veuen amb els prismàtics i a simple vista la fumera de les explosions i també els núvols dels disparis antiaeris que es creuen en la corba del cel. Mil·lions d'emoions intenses. S'han apagat els focs dels contendents, allà, on fa poca estona retrunyien sens cessar. Els avions han acomplert la seva tasca i retornen a llurs bases. Ha estat un atac per sorpresa. Quan, com un exànim d'abelles arborades, sorgeixen de l'horitzó enemics sis caçes, l'esquadra aèria lleial ha desaparegut, entre els núvols. Els caçes metrallen els nostres llocs. Es la reacció de la impotència. També hi ha bateries que defensen els nostres contra els avions i els fan fugir quan no els abaten.

Es lluita i s'avança. Des de fa cinc dies, les benances de la victòria en aquest sector són destacades, com merèixen, en els comunicats oficials. Quan el foc cessa en alguns intervals de tranquil·litat, a l'altre costat de l'Ebre, al sector de Quinto, prossegueix el diàleg de les nostres bateries amb les faccioses, dur, inflexible, tenaç.

Es registren desercions en massa al terreny facciós

Gibraltar, 15. — Constantment es registren manifestacions a les zones dominades pels facciosos i la joventut dels pobles de la zona sud per a evitar la incorporació a files fugen de les seves llars. Cada dia es coneixen evasions de milions que prefereixen l'exode, amb totes les seves penalitats, abans que acudir a la crida militar dels facciosos.

Fa uns dies un pescador anomenat Francesc Marín Gil, de 20 anys, veí de La Línea, fugí i fou detingut, i ingressà a la presó de Màlaga on ha estat prop de dos mesos. El passat dissabte fou posat en llibertat, denant les autoritats que ingressen en una unitat de xoc feixista. Francesc Marín, en arribar a l'esclera del port es llançà a la mar amb el propòsit d'arribar a aquesta plaça, però morí ofegat.

Una sublevació militar a Ronda contra els invasors estrangers!

Gibraltar, 15. — Per diferents conductes s'ha sabut que els passats dies s'ha produït una nova sublevació militar a Ronda. Sembla, essor que militar falangista i requetés, indignats per les impertinències i atropellaments que venen realitzant a la zona ocupada pels rebels, els invasors estrangers, s'han sublevat contra el comandament italià i alemany i es diu que hi ha víctimes, així com també que s'han practicat nombroses detencions.

Fa uns dies un pescador anomenat Francesc Marín Gil, de 20 anys, veí de La Línea, fugí i fou detingut, i ingressà a la presó de Màlaga on ha estat prop de dos mesos. El passat dissabte fou posat en llibertat, denant les autoritats que ingressen en una unitat de xoc feixista. Francesc Marín, en arribar a l'esclera del port es llançà a la mar amb el propòsit d'arribar a aquesta plaça, però morí ofegat.

60 avions a la recerca d'Amèlia Earhardt

San Francisco (Califòrnia), 15. — Del portaavions «Lexington» han sortit 60 aparells que continuaran la recerca de l'aviadora Amèlia Earhardt i del seu company de viatge.

París, 15. — Diumenge, aniversari de la guerra a Espanya, promoguda per la revolució dels militars facciosos, tindrà lloc a aquesta ciutat una grandiosa manifestació de simpatia a l'Espanya Republicana.

A aquesta manifestació, que tindrà lloc en el trajecte entre la Bastilla i la Plaça de la Nació, hi han promès la seva assistència, representacions de tots els partits republicans i sindicals que integren el Front Popular de França.

Telegrames enviats amb motiu del II Congrés d'Escriptors antifeixistes

General Maja. — Madrid. — En acabar tasques Segon Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Madrid. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Negrin, President Consell Ministres. — València. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Jesús Hernández, ministre d'Instrucció Pública. — València. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Martínez Barrios, President Congrés. — València. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Roces, sots-secretari d'Instrucció Pública. — València. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Alcalde Madrid. — Madrid. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Lluís Companyans, President de Catalunya. — Palau de la Generalitat, Barcelona. — En acabar tasques Congrés Internacional Defensa Cultural us reiterem fonda simpatia seguretat triomf heroic poble Espanya. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

Jaume Miravittles, comissari de Propaganda. Barcelona. — Volem expressar-vos, en nom Congrés Internacional Defensa Cultural agraïment per gentilesa aquest Comissari. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.

General Pozas, Barcelona. — Volem expressar-vos, en nom Congrés Internacional Defensa Cultural agraïment per gentilesa aquest Comissari. — Malraux, Benda, Bergamin, Koltzov, Tolstoy, Andersen, Nexoe, Spender, Mancisidor, Anna Seghers.